

КОН ЗА КОКОШКА

chitanka.info

Един цар бил много строг с поданиците си и те всички треперели от него. Господарят управлявал царството с твърда ръка и думата му на две не ставала.

Царят имал само една голяма грижа — много се страхувал от жена си, която често му се карала.

Веднъж царят повикал съветниците си и им казал:

— Знаем, че всички се боите от мене, а аз пък се боя от жена си и не мога да изляза наглава с нея. Кажете ми, как се справяте вие с жените си?

Помислили съветниците, помислили, пък накрая си признали, че и те се боят от жените си като него. Тогава царят предложил да съберат двеста коня и двеста кокошки и да тръгнат на път из държавата. Ще питат и ще разпитват — където намерят мъж да командва в къщи, ще му дават кон. А в която къща жената определя реда — ще ѝ дават кокошка. Събрали слугите конете и кокошките и сбитата потеглила.

Където срещнали мъж, спирали го и го питали кой командва в къщата му. Всички мъже си признавали, че слушат жените си. Дето срещнали жена и нея питали.

Ходили и разпитвали царят и съветниците му, докато не останала нито една кокошка, а конете си стояли непобутнати. Разбрали господарите, че и в другите къщи не е по-различно от в техните и тръгнали да се връщат.

Както си вървели умислени към двореца, стигнали до селото на един каменоделец. Заварили го зает с работата си. Запретнал ръкави той дялал на слънце в двора един огромен камък. Каменоделецът бил черен и изпечен от слънцето човек. Спрели царят и съветниците му при него и го попитали:

— Кажи ни, майсторе, като бърхтиш по цял ден с чука и длетото този грамаден камък, кой управлява в къщата ти — ти или жена ти?

Каменоделецът отвърнал:

— Ако жена ми си позволи да ме управлява, с този голям чука ще ѝ строша главата, така, както троша камъка!

Зарадвали се царят и хората му, че най-после намерили мъж, който командва в къщата си, избрали от конете един прекрасен бял кон със звезда на челото и го подарили на каменаря.

Зарадвал се той, яхнал кончето и гордо се затекъл към къщи. Жена му, като го видяла качен на бял кон, го попитала:

— Кой ти даде този кон, та си идваш дома така наперен?

Каменоделецът разказал какво му се случило. Тогава жената свъсила вежди и викнала:

— Не можа ли да вземеш черен кон, ами си взел бял? Знаеш ли, че сега приличаш на черна чума на бял кон? Иди го върни и го замени за черен!

Каменарят яхнал коня и препуснал след царя и свитата му.

Настигнал ги, поклонил се и с наведена глава помолил:

— Може ли, царю, да сменя белия кон, че не ми прилича, и да взема черен?

Царят попитал:

— Кой ти поръча да сториш това?

— Жена ми, — отвърнал каменарят, — на която разказах как съм получил белия кон.

Тогава царят се позасмял и рекъл:

— Значи и ти се влияеш от жена си!

И заповядал на слугите си:

— Вземете му коня и му дайте една кокошка, да я занесе на жена си.

Върнал се каменарят с кокошката в ръце. Жена му го попитала сърдито:

— Къде е конят? Защо се връщаш с тази проскубана кокошка, вместо с черен кон?

Каменарят хвърлил кокошката на двора при другите птици, почесал се по врата и отвърнал:

— Царят си взе белия кон и ти изпраца кокошката, понеже жена командвала в къщата ми.

Ядосала се жената и взела да го укорява:

— Защо си толкова глупав бре, мъжо? Дава ли се кон за кокошка?

Каменоделецът помислил малко, погледнал камъка наред двора и кокошката, която стояла настрани от другите птици и отвърнал:

— Дава се, жено! В която къща пее кокошка, в нея петел и бял кон не влизат!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.